

Sota el guiatge de Francesc Macià i Lluís Companys...

E. R. C.

El Directori d'Esquerra Republicana de Catalunya s'ha constituït conjuntament amb el Consell Permanent del Partit per tal, segurament, d'examinar la situació política i prendre acords relacionats amb aquesta. De primer antuvi es va acordar adreçar una salutació als combatents del front, de tots els fronts, però en particular dels fronts d'Aragó on hi ha tants i tants amics, correligionaris, homes de sentiment i de cor al costat del nostre Partit i dels seus homes. E.R.C. sap que compta amb l'adhesió incondicional de milers de combatents que veuen en el nostre Partit el representant genuí de l'esperit de Catalunya; veuen en la nostra organització la garantia que Catalunya, una vegada guanyada la guerra, sabrà guanyar la pau, garantint els interessos, els ideals, de tothom. El nostre partit és el de la convivència ciutadana, a base de l'absoluta adhesió al règim i a Catalunya. E. R. C., nascuda el 14 d'abril, aïllada al llarg de moltes eleccions memorables, el partit de la protesta ciutadana del sis d'octubre, el del ressorgiment de la democràcia catalana del 16 de febrer, el partit que tingué sota la responsabilitat única el 19 de juliol i complí amb el seu deure sota el guiatge de Lluís Companys, no és un partit nouvingut ni els seus militants són coneguts de quatre dies. Recorreu les comarques i a tot arreu els homes d'Esquerra Republicana són els més antics i els més fidels servidors de Catalunya i la República. El nostre Partit no necessita depuració perquè s'ha depurat amb molts mesos d'actuació constant i energica.

Per això E. R. C. rep adhesions cordials de catalans que començen a Jaen, Cordova, Guadajara, Arganda, Madrid i a tots els sectors del front d'Aragó. E. R. C. no pot oblidar de cap manera el sacrifici heroic, sublim, abnegat, de milers de catalans que lluiten per la Pàtria arreu de la República; i els assegura que la fidelitat d'E. R. C. als ideals de sempre, a la profunda, inalterable catalanitat, ha d'ésser la compensació de tots els patriotes que es juguen la vida per la llibertat, la dignitat, la grandesa de la Pàtria.

Els nostres dirigents expressen la seva fe en la política d'unitat. Aquest sol enunciat vol dir que nosaltres no volem monopolitzar ni funcions ni càrrecs, ni ideologies ni volem fer de Catalunya un clos tancat. Volem la col·laboració de tots, és a dir la convivència de tots els sectors antifeixistes. Però ben entès que correspondrà a la lleialtat amb la lleialtat, al blasme amb el blasme. No tenim cap culpa que arreu de Catalunya hi hagi centenars de militants que estiguin visiblement irritats per la política de proselitisme que s'ha intentat fer i que afortunadament — potser gràcies a una denúncia feta a temps — s'ha sabut desviar cap a camins de concòrdia. I és que els homes d'E. R. C. veuen amb visible astorament que ells, els qui havien lluitat sempre contra la reacció, els d'historial més pur, més fidel, més esquerrista i més catalanista, haviem de rebre l'impacte de certs joves novvinguts a la política que es creien superiors amb alguna teoria tota una vida de sacrifici i d'esforç. Catalunya, poble de fina sensibilitat política, ha jutjat ja, a bastament, aquesta situació i nosaltres la donem gustosament per liquidada.

E. R. C. recorda el seu nacionalisme, la seva catalanitat, el seu sentit de Pàtria. Ho recorda en una hora tràgica en què la solidaritat europea és un mite i tots els països recorren a l'exaltació nacional com un recurs de guerra. Però E. R. C. no és un Partit militarista; la seva «xal·lació de Pàtria» vol que correspongui als sentiments més humans i més nobles del nostre poble. Sap E. R. C. que, una vegada vençuda la revolució militar, només una cosa pot salvar Catalunya: la seva força interior, la seva unitat, el seu sentiment de solidaritat. Catalunya se salvarà per les condicions que l'han feta forta i no l'han abatuda a través de les crisis més fortes de la història. Catalunya se salvarà per la laboriositat dels seus fills, per la tenacitat dels seus menestrals i obrers, per la capacitat dels seus tècnics, pel seny exemplar de les dones catalanes, orgull del nostre poble i garantia de l'esdevenidor.

E. R. C. fa una apel·lació a tots aquests sentiments, a totes aquestes virtuts, que fan els pobles grans i possibiliten el ressorgiment futur. I en la seva crida inclou tots els antifeixistes, tots els que han lluitat junts a les trinxeres, sense distinció de classe. I els diu que es saltaran o moriran junts perquè els problemes de la post-guerra no seran ni la facilitat, ni la benevolència, ni el platxer, sinó el treball dur i amarg, la tasca obscura de cada dia, de cara a les generacions de demà. Ja sabem que aquest programa és massa modest per a alguns constructors de piràmides. A nosaltres ens és indiferent. Catalunya, poble mil·lenari, sabrà trobar tot sol el camí del ressorgiment i de la riquesa. És un honor per a E. R. C. no proposar ni programes ni plans sinó anar, modestament, a remolc d'aquest sentit pregon de la responsabilitat de les masses populars catalanes.

E.R.C. ratifica la seva fe en Catalunya i en la República democràtica

Per una política d'unitat i de coraialitat antifeixista

El Directori Polític d'E. R. de C. s'ha constituït amb assistència de tots els seus membres.

Reunit conjuntament amb el Consell Permanent del Partit ha acordat adreçar una salutació emocionada als militants que lluiten als diversos fronts de guerra i en particular al front d'Aragó i reiterar al President de Catalunya la seva adhesió.

El Directori comença les seves tasques amb el ferm propòsit de realitzar una política aprofit de la unitat del front antifeixista i invita cordialment tots els Partits i Sindicats a obrir amb la màxima lleialtat d'acord amb aquest pensament.

El Directori correspondrà sempre al llenguatge amb què se li parli i al tracte que rebí, per molt que li dolgui, respondrà igualment amb la seva conducta a totes les deslleialtats, a totes les campanyes, a totes les habilitats i a tots els atacs dels que posin en perill la unitat del nostre front per la seva ambició totalitària o per la violència dels seus actes.

Esquerra Republicana de Catalunya, el partit de la República i de l'Estatut, el del 6 d'octubre, el del 16 de febrer, el del 19 de juliol, nacionalista i popular de tots els avenços socials, fidel a l'esperit de Francesc Macià i de Lluís Companys, ara més que mai ratifica la seva fe en Catalunya i en la República Democràtica.

EL CONSELL

Ciutat, 10 agost 1937.

LA LLEVA DEL 1937

es començarà a concentrar a caixa el dia 15

AJUT CATALA

és una organització netament catalana i esquerrana. Coopera a la seva obra

València, 10. — El «Diari Oficial» del Ministeri de Defensa Nacional publica una ordre disposant que la incorporació a files dels individus pertanyents a la lleva del 1937 s'efectuarà sota les següents normes: Individs que han d'efectuar la incorporació: tots els útils per a tots els serveis i aptes per a serveis auxiliars de la lleva del 1937. Data en què ha de tenir lloc la concentració: durant els dies 15, 16 i 17 del mes que som. Caixes de recruta a les quals han d'incorporar-se: Les que pertanyin, o les més immediates a l'ur residència habitual o transitoria.

Antena

El viatge de Negrin i de Zugazagoitia a Barcelona ha donat lloc, una altra vegada, a parlar de Catalunya. «Adelantes» i «El Mercurio Valenciano», tots dos de València, subratllen la importància de l'entrevista Negrin-Companys. Aquesta ha donat lloc a uns comentaris ponderats que nosaltres celebrem. S'ha demostrat, per un i altre cantó, que les divergències han d'ésser fàcilment superables, tota vegada que només els malentesos i les anècdotes poden constituir una base (?) de discrepàncies i de recels.

Han parlat les dues personalitats i s'ha evidenciat —quina altra cosa podia succeir!— la cordialitat existent entre els dos Governos.

Ara només cal que la Premsa cessi en les seves trifulques i suposicions per a deixar el país lliure als que dirigeixen el país perquè parlin, discuteixin i s'entenguin sense la coacció d'un ambient artificial i nociu.

Anècdotes! On, en quin poble i en quina activitat no existeixen? Aquells que justifiquen. (Passa a la pàgina 3)

QUE ES PROPOSA FRANCO

amb les agressions contra vaixells britànics i francesos?

ANGLATERRA EXIGEIX ALS PIRATES L'ALLIBERACIÓ DELS VAIXELLS CAPTURATS

Londres, 10. — Hom precisa que les instruccions cursades a Sir Henry Chilton, ambaixador britànic a Espanya resident a Hendaya, per tal que protesti prop de les autoritats faccioses de Salamanca contra el bombardeig del «British Corporal» per uns avions facciosos, impliquen igualment una energica gestió perquè siguin retornats a Anglaterra els vaixells «Molton», «Candor» i «Castles» i «Mirubana», que foren capturats fa poc temps per les forces navals rebels espanyoles.

Sense que revesseixi un caràcter d'ultimatum, la gestió anglesa exigeix rotundament que aquests vaixells siguin alliberats immediatament. Per altra banda s'anuncia que fins ara no es coneix a Londres cap resposta de Salamanca per la protesta elevada contra el bombardeig del «British Corporal».

ELS FACCIOSOS NO FAN GAIRE CAS DE LES NOTES D'ANGLATERRA

Londres, 10. — Als cercles ben informats s'afirma que el Govern anglès ha tramès una nova nota a Franco, en la qual demana que es deixi en llibertat el «Molton» i el pagament dels danys i interessos. Com hom recorda aquests vaixells de càrrega fou capturat el 14 de juliol per l'almirante Cervera en aigües territorials de Santander, quan portava a bord un observador irlandès de l'Oficina de Control, un metge i dues infermiers i es dirigia a Santander per a embarcar refugiats.

A la primera nota del Govern britànic, exigint l'alliberació del «Molton», contestaren els de Salamanca, el divendres passat, limitant-se a relatar les circumstàncies de la captura i afegint que els trenta-dos membres de la tripulació eren coneguts per les seves simpaties a favor dels «roigs».

FRANÇA TAMBE PROTESTA

Paris, 10. — S'anuncia que França està disposada a protestar energicament davant dels rebels espanyols pel bombardeig del vaixell francès «Djebel Amour».

LLUIS COMPANYS

representació senyera del Front Popular

Madrid, 10. — «POLITICA» afirma que a Catalunya no existeix el separatisme i diu: «El Estatuto vino a reconciliar a Cataluña con el resto de España. Desde el advenimiento de la República no ha habido problema de voluntad nacional que haya sido contemplado con intransigencia por el pueblo catalán. No se puede hablar de separatismo en Cataluña, sin suscribir una sonrisa compasiva, cuando no una repulsa de indignación. Frente a la ficción levantada por un grupo cuyos aledaños y comunicaciones convendría vigilar atentamente, se levantan los partidos de todas las directrices que integran el Frente Popular, cuya representación seña ostenta el Presidente Companys, catalán de pura cepa, paladín de las libertades del pueblo catalán, y en quien no obstante España se enorgullece de haber encontrado uno de sus hijos más leales».

Al front Centre s'infligeix dur càstig a l'enemic en atacar pel sector de la carretera d'Extremadura

Són tallades diverses importants comunicacions als rebels al front de Terol

Vegeu informació a la pàgina 3

Terol, 10. (Front Sud-Oest. — De l'enviat especial de Fèbus. — La passada jornada s'ha caracteritzat per la tranquil·litat. L'enemic porta tres dies sense fer a penes acte de presència. Inicià una ofensiva tan violenta com la desenvolupada al Sud-Oest de Terol, per a tallar la via de ferrocarril, però fou rebut amb força i no aconseguí cap resultat. Així, i no altra cosa és allò ocorregut ara als facciosos, que creueren erròniament que res ni ningú no podria oposar-se als seus desigs.

N'hi ha hagut prou per a contenir el que ells denominaven marxatriomfal la presència d'autèntics soldats dels enquadrats en el 19.6 Cos d'Extrem, que s'han batut heroicament i fet fracassar de la forma més rotunda l'ofensiva rebel.

Ha quedat completament TALLADA L'OFENSIVA rebel al front de Terol

Els avions enemics foren ahir, a primera hora, un vol de reconeixement. L'aviació republicana bombardejà intensament el camp rebel. En vols rasants foren metrallades algunes concentracions enemigues. També s'elestuaron alguns vols de reconeixement.

Ni a Barcelona NO PASSA RES ni a Catalunya

Ahí fou un dia molt prodigi en notícies sensacionals. Ja gairebé ningú no en fa cas, de les notícies sensacionals, la qual cosa és el pitjor que els pot passar.

L'annuàcieu els feixistes de la rearguarda, en llur desig de complir-se la vida, es passen la via a la radio. I molt sovint, com es ara el cas, s'assabenten que a Barcelona tot creua pels quatre costats, que els atemptats es succeeixen un darrere l'altre i que, finalment, tot els marxa molt bé.

El feixista de la rearguarda ha d'ésser un home de molt poques il·lusions, perquè es passa la vida discretament amagat, menjant i prenent café molt tranquil·lament i assabentant-se per ràdio, cada dia, que act tot crema.

La propaganda de Salamanca, no contenta de propagar «bulles» per la zona facciosa, ara es dedica a escampar-los per l'estranger. Ja coneixem la tònica. S'acosten les sessions de Ginebra, en les quals el Govern legítim de la República exposarà, davant del món, una vegada més, la justícia de la nostra causa. Res més fàcil, davant aquest termini fatal, que Barcelona i Catalunya cremen pels quatre costats i tots ens tem la vida impossible.

Els pocs honorables cavallers de Salamanca estan condemnats a fer el ridícul. Catalunya, Barcelona, donen proves permanents de disciplina i de responsabilitat. Des del President a l'últim ciutadà, la consigna és: Vencer el feixisme i guanyar la pau.

La llengua nostra a la terra nostra

El Consell de Govern municipal de Barcelona ha pres recentment un acord que mereix d'ésser comentat. Es tracta de la disposició segons la qual tots els documents del Municipi han d'ésser redactats en idioma català, llevat d'aquells que hom adreça a les corporacions o autoritats de fora de Catalunya.

Una disposició així seria sobra, si el principi natural de la sobirania del nostre idioma tingués, com hauria de tenir, una completa aplicació a Catalunya. Però aquest principi no és generalment aplicat, i de vegades s'ha hagut de passar per la tristesa de veure que a les més altes corporacions catalanes no s'ha atorgat a la llengua catalana — que per als catalans és la millor de totes, perquè és la pròpia — tot l'honor que li és degut.

La llibertat d'usar l'idioma vernacle és avui, no sols un dret natural, ans encara un dret polític consagrat a l'Estatut de l'Autonomia. No hi ha, doncs, cap excusa — ni la vella excusa de la impoició — per a no adoptar en tots els casos el català com a llengua oficial i normal en la vida dels nostres municipis.

Que més voldríem sinó que fos sobra la disposició que comentem! No ho és pas. Al contrari: ha estat necessària per a tallar abusos que d'un quant temps ençà s'havien estès en certs reconcs i dependències de la corporació municipal.

Hi ha hagut qui, en nom de la revolució, volia fer retrocedir l'idioma català en el camp de l'oficialitat. Aquests originals revolucionaris han intentat realitzar, per aquest cantó, la mateixa feina dels antics reaccionaris. Hem comprovat el cas curiosíssim que, no ja als municipis, ans encara a certes Conselleries de la Generalitat, es pretenia d'establir, en nom de la revolució, les mateixes pràctiques lingüístiques del famós bienni negre.

I bé: cal restablir solidament, a Catalunya, el règim lingüístic que li correspon: el de la sobirania de la llengua nostra a la terra nostra. Perquè és nostra la terra, ha d'ésser nostra la llengua.

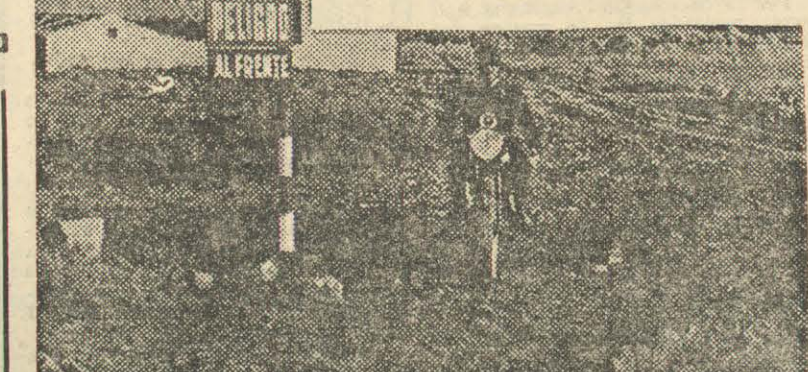
Plena llibertat i plena dignitat per al nostre idioma. Heus ací la primera consigna del nostre moviment de reivindicació espiritual. El nostre idioma és el senyal de la nostra nació, l'instrument de la nostra cultura, l'expressió de la nostra ànima, la clau de la nostra llibertat. Sense l'idioma català, no existiria Catalunya. I, tenint l'idioma, existiria Catalunya sempre, ni que no tingués res més.

Que respecti tothom la llengua catalana: els de fora i els de dins, els governants i els ciutadans, els nadius, els transplantats i els refugiats. I que des de dalt es doni l'exemple, tal com fa el Consell de Govern de la ciutat de Barcelona.

Dins la República i enmig de la Revolució, en la pau i en la guerra, ha d'ésser mantingut aquest gran dret humà i nacional de respectar i fer respectar la sobirania de la llengua pròpia a la terra pròpia. Tal és el primer article de les nostres reivindicacions d'homes i de catalans.

A. ROVIRA I VIRGILI

AL FRONT

«Al front!» A pocs centenars de metres hi ha les trinxeres. Allà els soldats de la República aguanten la metralla enemiga, la calor del sol i l'allunyament de les cases estimades. Ho fan per a donar-nos la victòria, per a fer vencedora la República. Per aquest camí fan gòs, que passa entre cases i camps erms d'engà del començament de la guerra, els arriben als nostres lluitadors les municions, les ordres de combat, les lletres de la família i els records de reraguarda. Exposant-se a rebre un tret o a caure sota una explosió, el motorista fa regularment el servei. És, potser, el personatge esperat amb més ansia pels combatents.

Ahí conferenciaren amb el President els senyors Casanoves, Aiguader i Bosch Gimpera

L'Honorable President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, estigué ahir, com de costum, treballant al seu despatx de la Residencia, on despatxa amb els secretaris i els caps de Negociat.

Prop de les dotze es traslladà al despatx oficial, on ha rebut la visita del president del Parlament de Catalunya, senyor Casanoves, amb el qual conferencià. Després estigué al despatx el ministre del Treball Jaume Aiguader.

D'aquestes dues visites no fou facilitada cap referència. Després passà al despatx del President per a fer de complimentari-lo. El Comitè Executiu del Partit Socialista i l'encarregat de Negociis d'Espanya a Costa Rica, Antoni de la Villa, el qual s'acomia del senyor Companys perquè marxà a incorporar-se a la seva destinació.

El President rebé les següents visites: Una comissió del Casal Català i el Comitè Llibertat de Buenos Aires, presidida pel senyor Vilarió i els delegats Ramon Vilarió i Magi Valls; el senyor Pous i Pagès; el director general d'Administració Local, senyor Gales; el senyor Emili Mallol; l'Associació de Mullers i familiars de la mort de la guerra; l'ex-alcalde de Terrassa Jaume Figueres, i el senyor Benjami Jané.

El President de la Generalitat va ésser visitat a la tarda per les persones següents:

Conseller de Justícia senyor Bosch Gimpera, de retorn de Londres; magistrat senyor Taulier; escriptor Pous i Pares i el senyor Grau i Jassans.

Els Estats Units ofereixen llogar vaixells de guerra

Buenos Aires, 10. — Les notícies re-
fereixen a l'oferta feta pels Estats
Units al Brasil i a altres països
d'Amèrica, de llogar vaixells de guerra,
ha causat sorpresa als cercles
polítics, els quals estimen que aquesta
oferta podria crear dificultats
imprevistes.

La majoria de periòdics no comen-
ten aquesta informació. El periòdic
«Noticias Gráficas» destaca que els

Tres espies nazis expulsats EN EFECTE, ELS NAZIS NO TENEN EL MATEIX CON- CEPTE DE LA CIVILITZACIÓ QUE ELS ALTRES POBLES

Londres, 10. — L'ordre d'expulsió dels tres periodistes alemanys, que
ha provocat una rèplica del Govern nazi en forma de retirada del corres-
pondent a Berlín de «The Times», provoca aquest matí comentaris molt
durs per la manera de comportar-se del Govern del Tercer Reich.

En realitat, l'ordre de retirada del corresponent de «The Times» obedi-
x al desig de treure d'enmig un home la competència i serenitat del qual
havia molestat més d'una vegada la banda de Goebbels.

Aquest matí «The Times» comenta la demanda de Woermann en els
termes següents:

«Si el Govern alemany creu que exigint la retirada del nostre corres-
ponent en col·locarem un de més tractable, s'equivoca. De totes maneres
encara ens resistim a creure que el Govern nazi prengui aquesta mesura.
Això demostraria, confirmant l'opinió de molts, que els nazis no tenen el
mateix concepte que els altres pobles de la cortesia i de la civilització in-
ternacional i seria naturalment un seriós contratemps per als que treba-
llen en la millora de les relacions anglo-alemanyes.»

EREN TRES ESPIES QUE SIMULAVEN ESSER PE- RIODISTES

Londres, 10. — En els cercles ben in-
formats, es precisa aquest matí que
l'expulsió dels tres periodistes ale-
manys no ha estat motivada per raons
d'ordre periodístic, sinó per la labor
efectuada per aquests tres individus,
labor que molt poc tenia a veure amb
la missió periodística.

Per altra banda, ha causat molt
mala impressió el fet que el corres-
ponent del «Times» a Berlín hagi es-
tat expulsat per raons purament d'or-
dre periodístic.

Una cosa queda en clar, i és que
Anglaterra no està disposada a mo-
dificar la seva decisió de la vegada
que anuncia que el periodista del
«Times» expulsat de Berlín no serà
substituit.

«Si les autoritats britàniques es de-
cidixen a emprar contrapropaganda,
podran actuar sobre un camp molt
més ampli que les autoritats alema-
nes, ja que a Londres hi ha vint-i-
quatre periodistes alemanys, mentre
que a Berlín únicament hi ha quin-
ze periodistes britànics.»

«Després d'això, cal dir que els tres
periodistes alemanys expulsats d'An-
glaterra no ho han estat per qüestions
que afecten al periodisme, sinó per
causes que per ara no poden fer-se
públiques.»

L'INCIDENT ANGLO-ALE-
MANY PODRIEN TENIR
CONSEQUÈNCIES

Londres, 10. — Comentant la decisió
del Govern alemany d'expulsar el cor-
respondent del «Times» de Berlín, el
corresponsal del «Manchester Guardian»
declara que aquestes represal-
les constituiran no el fi, sinó el començ-
ament d'un incident anglo-alemany de
gran envergadura.

Després d'això:

«Cal tenir en compte que els tres
periodistes alemanys expulsats d'An-
glaterra no ho han estat per qüestions
que afecten al periodisme, sinó per
causes que per ara no poden fer-se
públiques.»

Nosaltres creiem haver complert amb el nostre deure cridant
l'atenció dels lectors sobre l'incident
cregut o es creuen infamies s'atribueixen l'opinió d'un país i
ens l'han volgut presentar com
una estampa pintada amb els
colors de la seva organització.
Si es repassa la història del nostre
diari, es comprovarà que varem
esser els primers en la crítica.
Ara que, ja se sap, mai
els primers no s'han emportat
la glòria o un títol; venen sempre
després, els que copien o
s'ho miraven des d'un
baix i avolutes i es situen a
primer rang. Quan estan ben
col·locats aleshores no solament
es recorden que van collir,
sinó que desatenció i neglige-
l'activitat dels primers que han-
zaren el S.O.S. Han cridat i ben-
dubitzat, la gent a l'últim s'arri-
ba a convèncer que potser sí
que els segons foren els primers.
Però la història és la història i
nosaltres brindem l'ocasió als
decidits i als parlant clars d'a-
vi perquè amb textos a la ma-
— amb les col·leccions de diaris —
ens demostrin que ahir deien
que duien avant i que els articles
apareguts a LA HUMANITAT
no apareixien a LA HUMANI-
TAT, sinó a «Treball», a «La
Rambla» o a «Las Noticias».

La història — diríem — es repe-
teix. Quan nosaltres començà-
rem a cantar les més o menys
clares, els cafecistes feien mans
i maniques per a demostrar l'e-
xistència d'una ofensa a jons.
No podem criticar una actitud
d'un sector determinat que no
se'n sortís al pas amb un «ma-
niobra ofensiva».

Ara succeeix igualment. Nos-
altres creiem convenient adver-
tir el perill de certes actituds i
de certes actituds i, ja hi som!
Què pretenem? No pretenem al-
tra cosa que amb motiu de vo-
ter engrosir els rengles d'un
Partit, no es començar a coac-
tar. No volem significar amb la nos-
tra conducta res més que no si-
guem demostrar que tenim els
mateixos drets d'atac i de defensa
que els que ens ataquen. És vol
investigar d'on ha sortit l'escò-
mes? Som-hi! I ja veurem qui
va iniciar el peccat. El que passa
ací és que el que es creu estat
en el candelero — com vulga-
ment es diu — té una superven-
sibilitat i no pot acceptar que
ningú li esmenti la plana. Natu-
ralment, aquest no es recorda de
les crítiques i les protestes que
adregava als que ahir practica-
ven unes identiques maneres i
una tàctica reprovable. «Cordi-
tats? No solament és necessari,
sinó que sempre ens hem im-
posada. Però la cordialitat no és
un pacte de no atac periodístic;
es tracta de quelcom més: és
no perseguir els antipatitzats
perquè no són del Partit; de no
aprofitar-se de la llibertat d'atac
i de no valer-se de certes
posicions per a «copiar» de
determinats Sindicats, organismes
o serveis.

La llar, obra personal

En aquests moments difi-
cils, moments de prova per
a tots, la llar és l'únic re-
cor possible per a l'home
lliurat a la lluita de cada
dia i a la lluita de tots
per les llibertats de tots.
Penseu que, a més, posseir
una llar és la màxima aspi-
ració del treballador.
Una llar confortable, sense
enfamecs, però no la nos-
tra personalitat s'hi veu
reflectida. L'obra dels
obrers de «Madera Social-
lizada» tendeix exclusi-
vament a fer possible a tots
la realització d'aquella no-
bilíssima aspiració.

«ARA»
portantveu de les J.E.R.E.C.

EL GRAN RAID SOVIETIC MOSCOU-POL NORD-NOVA YORK

Moscou, 10. — Avui a les sis de la tarda, el famós aviador soviètic
Levanovski empenyà un raid Moscou-Pol Nord-Nova York.

Als cercles aereonàutics de la U.R.S.S. es coneixen gran importància
a aquest raid, car és la primera temptativa seria i ordenada d'establir
un lligam comercial entre la U.R.S.S. i els Estats Units.

No és que els raids efectuats anteriorment no siguin prou satisfacto-
ris, sinó que els avions soviètics volen establir d'una manera definitiva
i que no deixi lloc a dubtes el lligam comercial, que fou el fonament i
motor principal dels dos raids anteriors, tan brillantment realitzats.

Als que fins ara era una possibilitat es demostrà molt aviat que
és una realitat.

L'aparell damunt del qual Levanovski efectuarà l'esmentat raid és un
quadrimotor de tipus nou. Podrà portar 15 passatgers i càrrega comercial,
o sigui un pes total de 35 tones, comprès l'aviador.

Sembla que farà escala a Fairbanks, per tal de proveir-se de combus-
tible i repicar el vol en direcció a Chicago i Nova York.

Aquesta ruta és diferent de la seguida pels avions soviètics que
han franquejat el pol, però és més segura.

L'esmentat raid s'havia d'empendre fa dos dies, però ho ha estat
possible a conseqüència de les pessimes condicions atmosfèriques.

DE L'ESTRANGER

Els xinesos, en diferents combats

REBUTGEN ELS NIPONS

Xang-Hai, 10. — Comuniquen de
Paoting que les tropes xineses rebut-
jaren ahir un miler de soldats japo-
nesos que defensats per l'artilleria,
atacaren la regió compresa entre
Nankai i el nord del Chabar. Els
avions japonesos continuen bombar-
dejant el ferrocarril de Pequín a
Suiyuan.

L'agència Central News anuncia
que els combats d'avançada prosse-
guen a la línia del ferrocarril
al sud-est de Tien-Tsin. Les tropes
xineses rebutjaren els elements ja-
ponesos que atacaven Kinghsi. Vuit
avions japonesos sobrevolaven Tien-
Tsin i obrien foc de metralladora
contra la ciutat sense que tessin vic-
tims.

Comuniquen de Nankin que el
ministre de Negocis Estrangers ha
donat ordres d'expulsió dels japo-
nesos que perque concentrin els sub-
japonesos als principals ports japonesos
amb vistes a una repatriació eventual.

ACTIVITAT AL SECTOR
HANKAU

Nankin, 10. — Els japonesos han
iniciat les hostilitats al sector de
Hankau, on han estat rebutjats du-
rant per les tropes del Govern
central xines.

Repeto, candidat socialista
a la Presidència de la Repú-
blica argentina

Buenos Aires, 10. — El partit so-
cialista ha designat com a candidat
a la presidència de la República el
conegut líder Repeto, un dels fun-
dadors del partit.

La República filofeixista d'El
Salvador es retira de la
Societat de Nacions

Ginebra, 10. — El Govern de la Repú-
blica de «El Salvador» ha comunicat
a la Societat de Nacions que es veia
obligat a retirar els seus delegats per
raons econòmiques.

COMUNICATS
DE GUERRA

DEL MINISTERI DE DEFENSA NACIONAL

València, 10. — Comunicat oficial de guerra facilitat pel Gabinet
d'Informació del Ministeri de Defensa Nacional, a les 24 hores:

EXERCIT DE TERRA

CENTRE. — Al sector de Guadalajara, forces republicanes efectua-
ren una incursió pels voltants del poble de Murriel i agafaren gran quan-
tat de cereal.

Al sector de Villanueva de la Cañada es féu una descoberta. Fou tro-
bat un grup enemic, que fugí a la desbandada i al qual se li feren baixes
visibles, entre elles la d'un oficial.

Foren recollides peces d'equip, armament i municions.

L'enemic intentà un cop de mà sobre Casa Blanca, a la carretera
d'Extremadura, però advertit pels nostres escoltes, s'féu fracassar. Es
calculen en 200 el nombre de baixes causades als rebels.

Evadits del camp facciós en aquest front, nou.

SUD. — En operació realitzada a Sierra Cabellera, Loma Ancha i
Sierra Peiró, han estat assolits els objectius proposats pel comandament.
Ha estat conquistada la posició enemiga del vèrtex de Cruzanta al S. O.
de Rudilla, a les proximitats de la Portillada, Collado del Maestro, Puig
Ladrón i Frente Altera i a les nostres posicions d'Alcubierre foc de fusell.

Sobre Magallón i San Onofre, es realitzaren reconeixements. Les pa-
trulles tornaren a les seves bases sense novetat.

S'han presentat als nostres rengles tretze soldats evadits del camp
facciós.

NORD.

SANTANDER. — L'artilleria enemiga, des de Campomayor i Coto Mo-
rales, ha canonejat reiteradament les nostres línies de Peñarubia.
L'artilleria republicana de Ventanillas ha bombardejat eficaçment
les casernes de La Cadellada i Rubin, a Oviedo.

Al front de León, canoneig enemic des de Cieros Negros i Puente
Alba.

En altres sectors els rebels han hostilitzat amb foc de fusell i bom-
bes de mà.

S'han evadit del camp facciós, un caporal, cinc soldats i dos paisans.
Segueixen passant-se als nostres rengles soldats galleses que han estat
alistats a les unitats italianes «Ereccas Negras». Abans d'ahir desertaren
cinc soldats i avui ho han fet quatre.

SUD. — En operació enemiga amb foc de fusell i metralladora, que
ha estat reduïda pel nostre foc.

La nostra artilleria ha canonejat, entre altres objectius, la carretera
de Cuareña a Don Benito i les línies del sector de Los Cameros.

Evadits del camp enemic en aquest front: un caporal i tres soldats.

TEROL. — En aquest front s'han tallat algunes comunicacions per la
carretera de la renegada, enemiga durant quaranta hores.

Han estat volats dos camions que transportaven artilleria.

El poble de Frias d'Albaracín ha estat evacuat per les nostres forces
després d'acarnissat combat en el qual s'han causat a l'enemic moltes
baixes.

En el sector de Bezas, foc de fusell i metralladora.

Evadits del camp facciós en aquest front: cinc.

EXERCIT DE L'AIRE

Des d'escassa alçada ha estat bombardejada pels nostres aparells l'esta-
ció ferroviària de Monreal, en la qual havia forces vagons.

A Gex d'Arzac, a l'entrada del poble, on hi havia unes concen-
tracions de camions, han caigut les bombes llançades pels pilots republi-
cans.

Després han estat metrallades les carreteres de Molina a Monreal, de
Medinaceli a Bimont i de Monreal a Santa Eulàlia, en les quals hom
havia observat tràfic.

Les lleres antiaèries de Campillo han entra ten acció, circumstàn-
cia que ha permès als nostres pilots localitzar-les i metrallar-les.

Al front de Terol s'han bombardejat les posicions enemigues de Bezas.

VON NEURATH viaja

Vienna, 10. — Von Neurath, que ha
estat uns dies a Austria, ha emprès
el viatge de retorn a Berlín.

Suïssa no ha reconegut Franco

Madrid, 10. — El ministre de Suï-
ssa, doctor Charles Egger, seguint
instruccions del seu Govern i sor-
tint al pas de rumors circulats, in-
forma que no té cap fonament i
és, per tant, absolutament fals que
el Govern helvètic hagi reconegut
el general Franco.

DEL GOVERN CATALA

COMUNICAT DEL CAP DE L'EXERCIT DE L'EST A S. E. EL PRESI-
DENT DE CATALUNYA

Proseguint el seu avanç, les nostres forces han ocupat Sierra Cabel-
lera, Loma Ancha i Monte Peiró i han procedit a la fortificació d'aques-
tes posicions.

Res de nou a la resta del front. S'han passat als nostres rengles pro-
cedents de l'enemic quatre soldats.

L'INVASOR TOPA A BILBAO AMB LA REBEL·LIO PASSIVA DELS CIUTADANS

Santander, 10. (Servei exclusiu de
Febus). — Per la ràdio facciosa de
Bilbao es pronuncia ahir un discurs

en el qual es condemnà altament
la mendicitat que s'estén amb ra-
pidesa per tota la capital.

També s'ocupà el conferenciant
de l'actitud observada pel veïnat
bilbaí i arremeté contra el Crínic
que l'entusiasme que es notà — deia
ell — en els primers dies de l'en-
tra per l'anomenat exercit naciona-
lista a Bilbao, hagi desaparegut ara.

Les autoritats — següent dient —
no es veuen en la seva labor assistides
per l'escalf popular, sinó que enso-
peguen amb una rebella passiva
del veïnat.

TRENCATS
RAPID I
ECONOMIC
ORTOPEDIA TEIXIDORIBAU
N.º 5

Heroica acció d'un ferroviari republicà

LLANÇA A TOTA MAQUINA EL SEU TREN PLE DE TROPOS FACCIOSAS CONTRA UN ALTRE I EL DESTROÇA

València, 10. — Al Ministeri de
Defensa Nacional s'ha facilitat a-
questa nit la següent nota:

«El dia 9 d'agost, a les 12 hores, un fet
que acredita el sacrifici amb què es
lluita en territori facciós a favor
de la República.

Amb motiu de les recents opera-
cions que per la nostra iniciativa
s'han desenvolupat a la regió centre,
l'enemic es veié obligat a realitzar
una extensa concentració de tropes
als fronts de Madrid. Un dels trens
que portava tropes rebels, format a
Extremadura, era conduït per un
maquinista que poc que havia
sortit de la presó, en la qual roman-
gué acusat de tenir inclinacions re-
publicanes.

L'heroic ferroviari posà les calde-
res a tot vapor i en arribar a l'esta-
ció de Cáceres violentà la marxa
i entrà en una via, el pas de la qual
estava prohibit. Es produí una to-
pada espantosa, en la que quedà
destrocat el tren que entrava con-
duït per aquest maquinista i el que
estava a l'estació.

El nombre de víctimes fou molt
considerable. La primera de les que
ocasionaren aquesta catàstrofe fou
la de l'abnegat ferroviari que la
produí, a desgrat de saber que li
costava la vida.

A CASA D'UN EX-FRARE SON TROBADA JOIES I MATERIALS PER VALOR DE DOS MILIONS DE PESSETES

Madrid, 10. — La policia de Ma-
drid ha realitzat un altre important
servi i ha detingut al seu domicili
del carrer d'Alvarez Quintero, 2,
Wigberto Guido i la seva esposa. Se
sap que Guido, que era frare, deixà
fa algun temps els hàbits per tal de
contreure matrimoni.

Practicat un detingut registre a
la cambra que els conjuges ocupa-
ven en un taller del soterrani de
la finca, es va trobar una gran quan-
tat de material de raigs X, radi-
llants de quarç, làmpades i e-
missors radio-telefònics. Amaga-
da entre els mobles de la casa, es va
trobar plata i joies en gran quan-
tat empaquetada i lligades amb lla-

cos de la bandera monàrquica. Tam-
bé foren trobats 24 cartells de diver-
ses grandàries. La policia es va in-
cuiar igualment d'un potentíssim
aparell de ràdio i de diverses bombes
sense carregar que es trobaven ama-
gades al rebost, simulant pots de
conserves.

A poder de Wigbert es va trobar
un diari de la seva vida que corres-
ponia a l'època del govern radical-
cedista.

Els tècnics del ministeri de Sani-
tat han passat tot el material que
hem mencionat, valorat en més de
dos milions de pessetes, als hospi-
tals.

A LA ZONA REBEL LA SIMPATIA DEL POBLE ESTA EN NOSALTRES

Madrid, 10. — A la matinalada d'a-
hir arribà a les nostres posicions
de la Casa de Campo un soldat
evadit de les files rebels.

En esclatar el moviment de juliol
es trobava a Fuensalida i el 12 d'a-
gost s'enroà al Batalló Margarida
Neiken i participà en les operacions
desenvolupades a Santa Olalla i
Maqueda. Posteriorment fou recla-
mat pel seu pare sexagenari i
se'l separà del Batalló, camí de
Londres. Pugué arribar a casa seva
que encara era zona lleial i féu
lliurament de l'armament al Comi-
tè Local.

En apoderar-se del poble les for-
ces rebels foren obligades a ingressar
a l'«Exèrcit nacionalista» a con-
seqüència de la crida a files de la
lleial del 1934; i aleshores no li fou
possible d'invocar l'excepció que
anteriorment havien al·legat els seus
parets per a reclamar-lo, puix que
no es permeté cap mena d'excepció
en la mateixa unitat i en la mate-
ixa plaça.

L'abril fou traslladat al Batalló
de Ballén i actuà al front d'Arges,
fins al dia 6 de juliol que fou re-
clamat pel Batalló Canaries, que es
trobava anteriorment a la Casa de
Campo.

A les onze del matí, arribaren
aquestes forces a Cuatro Vientos i
l'endemà a la matinalada rebieren
ordres d'anar a les posicions.

Ha sentit comentar amb motiu de
la crida a files de les lleials 1930
i 1931, que les forces procedents
de la Roja es negaren a pujar al
tren que les havia de traslladar, tot
i que s'havia disposat que els co-
miats fossin amb agents i que la
música anés a l'estació per tal d'a-
nimar els expedicionaris. A l'esta-
ció immediata foren atacats al-
guns soldats dels qui s'havien des-
carrat més en la protesta.

Entre els nous reclutes ha circulat
una canço, la lletra de la qual diu:
«Si ens duen a Madrid, — de-
fensarem Espanya — i si ens porten
a terra — defensarem Azahà».

HA MORT EL CARDENAL FACCIOS ILUNDAIN

Madrid, 10. — La Unió de Radiotele-
grafistes Espanyols (U. G. T.) ha captat
un ràdio llançat des de Sevilla urgen-
tment a Londres, en el qual es diu que
el cardenal Eustaquio Ilundain ha mort.

HA ESTAT TANCADA LA SUBS-
CRIPCIO OBERTA PER L'A-
GRUPACIO PROFESSIONAL DE
PERIODISTES I TRAMESOS
ELS QUEVIURES ALS PERIO-
DISTES MADRILENYS

Tal com oportunament varem an-
nunciar quedà tancada la subscrip-
ció portada a cap per l'Agrupació
Professional de Periodistes per tal
de t'atmetre queviures als periodistes
madrilenys.

Immediatament l'Agrupació Pro-
fessional de Periodistes gestionà
l'adquisició de queviures correspon-
ents i el passat dissabte sortiren
en direcció a l'heroica vila de Ma-
drid els companys que, en nom de
l'Agrupació, hauran fet el lliurament
als periodistes madrilenys.

Heus-aquí la darrera llista de donatius:

	Ptes.
Suma anterior...	2.585'00
Lluís Companys, President de la Generalitat...	1.000'00
Rafael Vidiella, conseller de Treball...	200'00
Josep Calvet, conseller d'A- gricultura...	100'00
Cerles Pi i Sunyer, conseller de Cultura...	100'00
Comissariat Premsa i Pro- paganda...	1.000'00
Manrique Gil...	10'00
Amadeu Banares...	10'00
Manuel D. Benavides...	10'00
Companys Redacció de «La Vanguardia»...	50'00
Francesc Aguirre...	25'00
Lluís Góngora...	5'00
Miguel Montón...	5'00
Josep Torner...	5'00
Tomas Mèdico...	5'00
Bartomeu Solsona...	5'00
Gracià Sánchez-Boxa...	5'00
Penya Agrupació...	53'50
E. Ruiz Ponseti...	25'00
M. Serra i Moret...	25'00
J. Froncosà...	25'00
Puig Pidemunt...	10'00
Miguel Mestre...	10'00
J. Grijalbo...	10'00
Suma total...	5.263'50

L'Agrupació Professional de Perio-
distes es compromet a fer públic el seu
pregon reconeixement al President
i consellers de la Generalitat de Ca-
talunya pel suport que hon donat
a la seva iniciativa i ensem a palés
el seu agrament a tots aquells com-
panyos que, d'una manera tan unàn-
ime, han respost a la seva crida.

EN QUINZE DIES NO S'APREN A GUARIR MALATS

Dr. Nuky (de Boston)

A força de visitar milers de ma-
lats hom arriba a crear un Tracta-
ment original i propi que mai no po-
drà imitar el qui aprofitant un viatge
de plaer de quinze dies per l'es-
tranger, assisteix a unes quantes
sessions d'algun savi envellit en la
seua carrera, de les quals no treu
cap profit, perquè fins en la majoria
dels casos ni tan sols no coneix
l'idioma.

Els meus comprovats i originals
Tractaments, — afirma el Dr. Nuky —
són fruit de l'experiència de
llargues anys de consciències i deli-
cats estudis, la tècnica dels quals
guarda secrets, i per això són inimi-
tables.

En sortir de casa vostra, guarir-
vos aviat i amb economia enviant
una ampolleta d'orina a algunes da-
des de la vostra malaltia a verita-
bles i únics Tractaments Dr. Nuky
(Secció Anàlisi) Balmes, 256, xalet
Barcelona. Telèfons: Directe 81250,
Administració 87371, Laboratoris
70801. De 10 a 1 i de 4 a 7. Festius
de 10 a 1.

Tractaments, — afirma el Dr. Nuky —
són fruit de l'experiència de
llargues anys de consciències i deli-
cats estudis, la tècnica dels quals
guarda secrets, i per això són inimi-
tables.

En sortir de casa vostra, guarir-
vos aviat i amb economia enviant
una ampolleta d'orina a algunes da-
des de la vostra malaltia a verita-
bles i únics Tractaments Dr. Nuky
(Secció Anàlisi) Balmes, 256, xalet
Barcelona. Telèfons: Directe 81250,
Administració 87371, Laboratoris
70801. De 10 a 1 i de 4 a 7. Festius
de 10 a 1.

Tractaments, — afirma el Dr. Nuky —
són fruit de l'experiència de
llargues anys de consciències i deli-
cats estudis, la tècnica dels quals
guarda secrets, i per això són inimi-
tables.

En sortir de casa vostra, guarir-
vos aviat i amb economia enviant
una ampolleta d'orina a algunes da-
des de la vostra malaltia a verita-
bles i únics Tractaments Dr. Nuky
(Secció Anàlisi) Balmes, 256, xalet
Barcelona. Telèfons: Directe 81250,
Administració 87371, Laboratoris
70801. De 10 a 1 i de 4 a 7. Festius
de 10 a 1.

Prensa i llibres catalans al FRONT

A Barcelona vaig tenir-los una temporada. Estigueren al meu costat. Passats els primers temps els vaig enviar de nou a Espulgua Calba. Han pogut treballar sense que les autoritats del poble i de Lleida els molestessin per res. Això demostra que no s'els seguia cap causa. Avui, aquests nebots, complint ordres del Govern, i pertanyent a les lleves cridades, s'han incorporat a l'Exèrcit, cosa que jo voldria que tots els revolucionaris sistema ex-calde de l'Espulgua, ho fessin. Tot això ho dic per a demostrar la meua conducta i ac-

Els homes del demà polític i els homes del demà social són els joves d'avui; i aquesta afirmació repetida totes les vegades que hom s'ha adreçat a la joventut, potser no ha tingut mai un fi tan perfecte i no ha estat una profecia tan encertada ni feta amb tanta seguretat de reeixir-ne com ho és ara.

...i, els que viuen els moments his-
...els que coratjosament donen la
...ència de la seva pàtria i amb la
...mes perfecte, aquests homes esta-
...iran un alliconament — amb to-

que vivim — tan fidel amb el que
 quan demà els correspongui menar
 difícil que s'equivoquin i que per-
 representi retrocés a les seves exi-
 t que no s'avingui a les realitats i
 re s'hi oposen.

compte la missió que en el demà
t-se càrrec del compromís histò-
n — que jutjarà d'una manera

a exemple a seguir els seus en-
poden abandonar l'estudi a cons-
s'hauran de resoldre i tenen el
rés de la victòria sobre el feixis-
omia no sigui un desgavell de pro-
s i d'èxits que demostrin quin és

gui l'esforç de totes les joventuts
en un ordre d'actuació i no tenen
marcada.
fectiu que l'esforç d'uns quants.

in i els propulsors dels canvis que
s joventuts han estat sempre els
que no hagi volgut viure al mar-

a d'una força jove entenimentada
egur que no fracassarà perquè té
en la joventut sap la seva missió
evé, la renovació que es produeix,
de fer en aquesta revolució cons-
que la marxa del món fa que es

• •

Les les Joventuts d'E. R. C. i recomans. Recomano no oblidin que si els més ho seran els de demà quan l'ordre haurà desaparegut per sempre.

l'ordre naurà d'esborrar per sem-
blatge provocada pels enemics de
representa llibertats del poble.
El nostre Partit: lluiteu però estu-
des les esperances que la nostra
el treball de demà serà costós i

MIQUEL VINYES

R LA SECCIO DE «JOVENTUT», A
OTA UNA PAGINA I A LA QUAL,
QUE UN BREU ESPAI. HEM CRE-
UNT D'AQUESTES DIFICULTATS.
TACTE AMB ELS JOVES ESQUER-

**NO ENS HEM DECIDIT A AQUESTES
NOSTRES LECTORS ES SABRAN
ARREC**

que es allò
l'òrgan socia-

del Dr. Negrín

dels qui pretenen presentar el cas com un acte de previsió governamental encaminat a conjurar el perill d'un aïllament de Catalunya amb la resta de Llevant, deixant de banda que l'enemic pugui efectuar amb èxit una operació militar d'aquesta naturalesa. Es de creure

l'enemic intenti o aspiri a aconseguir una cosa semblant; però és inútil desconèixer que una elemental previsió ha ordenat al nostre comandament preparar-se per a una contingència d'aquesta naturalesa.

Acaba dient: «No hi ha cap motiu per creure que el Comandant

dústries encarregades de cobrir l'exèrcit de les seves necessitats bèl·liques justificaria plenament la presència allí del Govern. Però insisteix que no hi ha el menor propò-

...sencia per temor a aquesta victòria. Si el propòsit del trasllat, que no existeix en ell, arribés a existir, seria, amb tota seguretat ho afirmem, exposat a la llum pública amb absoluta nitidesa.

El nou directori d'E. R. C.

El nou directori d'E. R. C. és el següent:

No cal fer pas l'apologia d'ells. Son
prou coneguts de tota la seva actua-
ció d'abans i d'ara. Si, però, hem de
constatar amb satisfacció la impor-
tancia donada a les institucions de-
mocràtiques i constitucionals i que
mentre el poble no demostri el con-
trari representen la seva voluntat.

A més, no cal dir com en aquests noms hi trobem aplegats junt amb els més caracteritzats representants de les comarques i que poden aportar a l'obra del nou directori totes aquelles inquietuds sentides arran a-

bans i després del 19 de juliol. Amb totes les seves variants per haver estat continuament amb íntim contacte amb totes elles, els homes ue tenen una experiència de govern, conviscuda amb representants dels altres partits polítics i sindicals i l'experiència dels quals no hi ha dub-

Tots els militants d'Esquerra Republicana hem de veure amb satisfacció i aportar tot el nostre

l'acció i aporlar tot el nostre entusiasme i col·laboració als homes del nou directori, tot esperant que ràpidament, com aconsellen les circumstàncies, veurem els fruits que tots esperem, ja que coneixent-los sabem que no defraudaran amb la seva actuació la missió encomanada.

Provi en tindrà amb l'escript, si no

fosa en l'indria amb l'escriu, si no
fos que per a nosaltres és motiu
d'orgull aquesta decisió que comen-
tem del consell permanent. I aquest
és que anem assistint des del nostre
magnífic Congrés de Tortosa, a una,
podríem dir, evolució de tota l'actua-
ció política de Catalunya i del nos-
tre Partit. Allò fou la demostració

evident que el poble esperava que el nostre Partit (al qual nois creien inexistent, i, per consegüent, amb qui no hi havia per què comptar-hi) tornes a situar-se al lloc que li pertocava i donés la pauta a seguir en tots els ordres. Que no anem enganyats ens ho ensenya el fet que

enganyats ens no ensenya el fet que immediatament que els altres partits acusaren el cop havem vist com començà una campanya de descrèdit i de vergonya pels qui la promouen, tant contra Catalunya com en contra d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Això vol dir que no anàvem equivocats en promoure aque'l Congrés dels dirigents de la Federació d'Esquerra Republicana de Tarragona i com una vegada més és benediciós per al nostre Partit la influència de la veu del camp, damunt l'aiguabarreig de la ciutat.

BENGALES
DE GUERRA

EL FERRO I LA SANG

La polèmica suscitada per l'annunci d'una possible opció de Mr. Eden al Premi Nobel de la Pau m'ha fet recordar un conte del qual es autor,

si no em falla la memòria, Guy de Maupassant. Es tracta d'un vell endemorat que no saben qué oferir de més notable a la seva amigueta, decideix extreure's la sang de les venes i amb el ferro que la sang conté ordena a un orfebre que faci un anell el qual ofrenca a l'estimada. L'empre-

sa li costa la vida. Però allò que més li dol és el gest despectiu de la noia: «M'hauria estimat més un rellotge per al menjador...»

No puc precisar ben bé quina atnitat hi ha entre el conte i els fets que me l'han rememorat. Tanmateix si escatim bé les coses anirem tro-

bant-hi punts de contacte. La diplomàcia, de la qual és avui gran favorit el jove ministre, gaudeix encara, dels afalacs del vell món, com una «maitressen» capriciosa. I el vell món dirieu que no sap què cosa fer per ésser-li agradable i està disposat a sacrificar tanta sang —espunyola—

com calgui fins a obtenir prou per forjar, no pas un anell, sinó una armadura completa per a cavall i cavaller. I d'aquest lloable desig n'és expressió directa l'arunci —possible aballon d'essai— de la concessió del Premi Nobel al diplomàtic de moda, ideal de totes les polèmiques i enredes del Regne Unit.

Tinc, però, la convicció que mister Edén no acceptarà el paper que li reserva la senil admiració que sent el món caduc per una diplomàcia encara més caduca. Jo diria que l'home és massa viu per a suportar la prova. En altres termes que no cal dir que seran més elegants, de-

cul dir que serien més sang-
cinarà l'obsequi de la sang tornada
ferro. I per bé que no demani un
rellotge —no es cap ministre estrà-
perlista —preferirà tranquil·litat i
bons aliments, cosa que jo menta
també la puixança del ferro dins la
pròpia sang i que ha estat sempre
l'ideal de tot home gris, sigui o no

cap del Foreign Office
J. M. FRANCES